

tvinges til at tage samme Hensyn som Mennesker. Jeg tror ikke, at der iøvrigt er anført Noget mod de enkelte Paragrafer.

Jeg skal blot til Slutning endnu meget anbefale, at man stemmer for Lovforslaget. Det er jo, som den ærede Minister sagde, et Fremmskridt fra den nuværende Tilstand, og det er Udvalgets Haab og Mening, at vi nogenlunde have kunnet mægle mellem de meget forskellige Ansættelser paa dette Omraade, saaledes at vi ikke ere gaaede Noget for nær, hverken dem, der ville beskytte Hundene, eller dem, der ere meget fjendtlig indstillede imod dem. Vi tro nogenlunde at have skiftet Sol og Binde lige, og da vi have opnaaet Enighed indbyrdes og med den ærede Minister, vilde det forekomme os urimeligt, om man i Folkethinget vilde tilintetgjøre en Enighed, som det ikke har været saa let at faae i Stand. Derfor anbefaler jeg at følge Udvalget, og ikke at følge de ærede Medlemmer, som have stillet Ændringsforslag udenfor Betænkningen, og jeg skal paa Udvalgets Begne love, at de Bemærkninger, der ere faldne ved denne 2den Behandling, skulle blive tagne under Overbejelse til 3die Behandling.

Fogtmann: Naar den ærede Ordfører vil forsvare sin Stilling til Hundeskatten paa Landet, holder han sig bestandig til de 50 Ø. Det lader sig ganske vist gjøre, men saa siger han, at det er saa Vidt, at det ikke er værdt at tale om. Det kan man sige med Hensyn til denne enkelte Ting, men efter hvad vi have oplevet i denne Vinter, have vi ingen Sikkerhed for, at det bliver derved; thi vi ere inde paa et System, der lægger 50 Øre snart paa et, snart paa et andet og snart paa et tredje Sted, hvor man efter min Mening kan gjøre det med lige saa fuld Berettigelse som her, og saa ville 50 Øre efter Landforhold og de Skatteforhold, vi ere vant til, komme til at spille en Rolle. Selv saadanne ganske faa 50 Øre ere dog for de ubemidlede Klasser Noget, og for en stor Del Landboere spille nogle 50 Øre ogsaa en Rolle. Den ærede Ordfører bruger endnu en Argumentation, nemlig den: Er en Hund ikke 50 Øre værd? Hvorfor vil man klage derved, naar man frivillig paatager sig det, som Hunden er værd for En? Ja, maaske er det rigtigt, men saa kan man føre det videre og sige: Vi kunne godt lægge 5 Kr. Stat paa en Ko, thi en Ko maa dog være 5 Kr. værd. Man kan sige: Lad os kun lægge 2 Kr. paa en Plov, thi en Plov maa dog være 2 Kr. værd. Det er en Tendents til en ny Udvikling, som jeg betænker mig for at komme længere ind paa, og derfor vil jeg helst bryde af i rette Tid.

D. Christensen: Jeg vil kun sige det ærede Medlem, at det er slet ikke Tendentsen i dette Lovforslag. Hovedprincippet for Hundebestattningen er ikke, hvilken Stade eller Nytte, Hundene gjøre for Cieren, men det er, at alle Folk have Ret til at holde saa mange Hunde, de ville, naar de ikke genere og staae Andre. Naar det ærede Medlem vil kaste Blikket Syd paa, vil han se, at der ikke er nogen Stat i Preussen, men man ser ikke der nogen Hund genere noget Menneske undtagen dens Eier, idet Hundene have Mundkurv paa, selv naar de bruges for en Vogn. Det er Princippet, at Enhver kan holde Hund, naar den ikke generer Andre, og det Princip er fuldtud opretholdt i dette Lovforslag, idet Hunde, der ere indelukkede, blive fri for Skatten.

Ordføreren (Brandes): Jeg skal kun ganske kortelig bemærke til det ærede Medlem for Holbæl Amts 1ste Valgrede (Fogtmann), at jeg synes, at det er rimeligt at holde sig til den foreliggende Sag. Her foreligger jo ikke Andet end en Stat af 50 Øre paa Hunde paa Landet, men ikke Noget-somhelst om Stat paa Køer, Heste, Plove o. s. v. Hvis der bliver Tale om nye Skattepaalæg, antager jeg ikke, at det ærede Medlem vilde sige, at han vilde gaa med dertil — det vilde jeg i alt Fald ikke — jeg vil ikke paa Forhaand binde mig til, om jeg vil gaa med eller ikke, men jeg vil rette mig efter, hvad der foreligger, naar Spørgsmaalet kommer frem. Jeg og andre Medlemmer af Udvalget have ment, at det ikke vilde være urimeligt at lægge en Stat af 50 Øre paa en Hund, om hvilke Mange paastaa, at den gjør stor Nytte, medens mange Andre paastaa, at den gjør forholdsvis megen liden Nytte i Forhold til de Ulemper, den forarsager Andre. Det forekommer mig, at hvad det ærede Medlem har sagt, og som ligger udenfor denne Sag, interesserer os mindre, thi det er Hundene og ikke Andet, der er Tale om i denne Sag.

Da ikke Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

1) Underændringsforslag Nr. 1 til Udvalgets Ændringsforslag af Bøtke, T. Christensen, Fogtmann, Sorgen-sen og L. Pedersen:

§ 3 udgaar.

forkastedes med 47 Stemmer mod 13.